

כלכליסט 4 2016

דינה שנהב לצד בכתח הציוד שיצרה. ציוד זה דבר שהורס אותי

הורגת אותם ברכות

האמנית דינה שנהב יוצרת בספוג ובחרוזים עבודות העוסקות באלימות של המין האנושי. בתערוכת יחיד חדשה היא מציגה פיסול ייחודי שמשקף דיאלמות מורכבות

גם נושא הגורש, השפע, היקניטיות. עכשיו וגם לאורך ההיסטוריה, אם תחגה היא טובה חייב להיות בה הרבה אכיל. אם יש כסף, יש המון אכיל וגם זורקים המון אכיל. אין מידתיות, יש לקלוק של המודות. אני לא מנסה להשיף ולומר 'מאז תהיו צמחוניים', אלא לשאל שאלות סביב הנושאים הללו, היא אומרת.

נושאים קשים, חומר רך

אך משרת אותך השימוש בספוג? "אני מתעסקת בנושאים קשים, אבל העבודות עשויות חומר רך וטופח שיכול לשאת את הדברים האלה. תמיד רציתי שהילדים שלי ידעו עטופים בספוג שימי נע מהם ליפול ולקבל מכות. אני כל הזמן בריאלוג אתו ואני עוברת אתו רק בצד רה הכי בסיסת של סכין חתוך, מטפחים ודבק. אני תמיד מנסה לגרום לזה שהחומר שאני עובדת בו לימר גם אותי. בנוסף, הוא חומר מאד תעשייתי אבל במראה שלו הוא מכיר לי גם צע שאפשר לגלוק, וגם נוף. כמו נוף, גם הוא משתקף - כשמוציאים אותו מתגלילן הוא מתחיל לבק, ועם הזמן הוא מתחמק, והופך לצבוב. יש לו חיים משלו".

יש קשר חומרי בין העבודות?

"מבחינתי גם הספוג וגם החרוזים הם חומרים מאד פריכים, חלשים. את תמיד גות החרוזים אני בונה על פי קווי מתאר תוך כדי שאני מחזיק את התמונה השלמה ביד. זו עבודה סגנונית, סיופית, אבסטרקטית אולי. מעניין אותי לעבוד דווקא עם חומר רים שבאים מתוך העולם שלי. יש לי בבית חרוזים כי יש לי בנות שעושות חוק צמידים. אני לא מחפשת את החומרים שלי בחנויות לאונות, אלא דווקא בחנויות של חומרים לגני ילדים, או אצל בעלי מקצוע שנונים בדברים שמושיים לחיים".

"Dead On Arrival". שנהב משתמשת בו בכדי לנתח בכתה של צייד, עשייה כולה ספוג. "צייד זה דבר שדורס אותי. זה הרג סום. פעם זה היה בשביל להתיקים, זה כבר הרבה שנים לא המצע ועדיין יש לנו ציידים. יש הרבה ציידים שצדים בשביל לעוד, בשביל האנו. ואז הם משוויצים בזה. אני לא מבינה אך אפשר להיות עם חיות מתות בתוך הבית".

את בבונה עסקת בנושאים שקשה לך איתם? "כן. זה גורם לזה שהדברים והפכים לקצת יותר מורכבים. אין טובים או רעים. זה יכול גם ליצור אמפטיה כלפי מי שחשבת שהוא סוג של רע. יש משהו בניסיון להת'".

הרומן עם הספוג

עם הספוג, מספרת שנהב, יש לה רומן ארוך. הוא התחיל עוד כשהייתה סטודנטית במרדשה, או התחילה ליצור באמצעותו פספסים - טכניקה שהוכרה מקרוב הודות לאביה ול שיהיה זקוק פספסים. במשך התחילה ליצור מגוון פספסים שהפכו יד מרד לספורים שלמים - גם את אלה הכירה שנהב מבנית הודות לאמה הסופרת היה שנהב, שכתבה את קלאסיקת הילדים "מיץ פטל". תמיד רציתי להיות סופרת, אבל אין לי בראש סיפורים. הסיפורים שלי יוצאים בצורה ורואית, היא אומרת. הסיפורים הראשונים אליהם התחברתי שנהב תוך כדי עבודה בספוג היו כאלה של בעלי מקצוע, עליונים היא מבצעת תחקיר מרוקרי. היא התחילה עם חוטבי עצים, ומזה המשיכה לציידים. המצב שמוצג בקונה העליונה של הגלריה נקרא "D.O.A.", מונח הלי קוק שהמיונולוגיה משרתתיו ושמוערתו

רעות ברנע

תמיד רציתי להיות פסל חזק ובירוק, אומרת האמנית רינה שנהב, "ובפעל אני לא כל כך חזקה. העבודה בספוג מאפשרת לי להרים על הכתף שלי 'גוע עץ' שלם, עשוי מספוג". בתערוכת היחיד הח' דשה שלה, "עבודות חרשות 2016-2015" בגלריה נגא ועד ה'10 בינואר, אודי העם 60 תל אביב, הבניסה חופשית, היא מציגה שני מיצבי ספוג גדולים לצד עבודות בהם היא "מציירת" בחרוזים. שנהב (49) היא ארת האמנית העכשווית המעניינת שפעלוית כאן. היא סיימה תואר ראשון במרדשה ושני באוניברסיטת תופה, ומאו הציגה בעשרות תערוכות בארץ ובח'ל, ביניה, לאחורנה, ביריד ארט באול מאמי התושב.

בכתבה, שנתקיימת ללא הפסקה כל עוד תהנות עבודת. הלקוחות אמנם לא יזכו להכין אותן בעצמם בשלב זה, אולי רק בסדנאות ייעודיות שרוכני מתכננת לקיים בעתיד, אבל רק בצפייה בנה ליד יש מנד תרפיטי, והוא מושך אליו את העורבים ושבים רחוב שלא פעם נעצרים, מציצים ומוצאים את עצמם משתהים רקות אירכות בבחייה מענגת בסוכר הצבעוני שמתחמק, מתקרר, מת' לגלג, נרבק ותופס צודה. "בתוך כל סוכרייה קטנה עגולה יש אלמנט כלשהו - פרי, פרח או כיתוב. לקראת תוכיה למשל נצא כמארו של סוכריות עם תוכיות וסופגניות", מסי פרת רובין. הדימויים הקטנטנים נוצרים באמצעות פסי סוכר צבעוניים ענקיים ששונתחים שבכבות זה על זה ויוצרים גליל ארוך שנתחך או לחתיכת קטנת. הטעמים, כמו אופי התנות כולה, אינם דווקא מותאמים לחכם של ילדים ומני סים להיות קצת יותר מתחמקים. "קהל היעד שלנו הוא בני ה'20 פלוס", מספרת רובין, "ולכן אמנו מתמקדים בטעמים ושילוים מעניינים כמו פינה קולדה, פטל וליים, תפוח וקינמון ועוד".

סוכריות גורמה

רשת Pappabubble פוחתת סניף ראשון בארץ לסוכריות עעבודת יד טעמעי פינה קולדה, פטל ליים ותפוחקינמון

נתחה חו הגשמת הלום מטרף עבורי. אני כל הזמן משחורת את החויה הראי שללקוחות פה תהיה חויה רומה". מלאכת יצירת הסוכריות, שאנחנו זכינו לתנסות בה, מרוקקת ורורשת תרגול רב, ואנחנו עוד התנסו בסוג הפשט של סוכריות - סוכריות על מקל. אבל כמה שהיא מאתגרת, היא גם נורא כיפית, סוג של ריפוי בעיי סוק, ריפוי בחומר גמיש שמגיב לחום, לקור ולידיים המטורות של האמנות על הטיפול בה. החומר שממנו עשויות הסוכריות מכיל סוכר, מים, גלוקוז, המצית טעם וצבע מאכל. הוא טבעוני להלוטין ובעתיד מתוכננת גם לצאת גראטות שלו עם תחליפי סוכר. הסוכריות יוצאות מעוצבות להפליא, אבל הילק הבאמת מהפנט הוא הצפייה ברווח ריונמון 179 נפתחה בשבוע

Pappabubble 40 סניפים ברחבי העולם

שעבר פאפאבאבל (PappaBubble) - סניף של רשת תנות סוכריות בני' אמית שיקימו ב'2004 שני יהודים ספרדים בברצלונה. במהלך השנים נפתחו 40 סניפים על הרשת ברחבי העולם, והיא קתנה לעצמה מעריצים רבים, בהם מרתה סטיוארט שגם למדה להכין את הסוכריות בעצמה. מי שאחראית להבאתה של הרשת לארץ היא מיכל רובין (38), נשואה ואם לשלושה. "נתקלתי בנתח באמס' טרם לפני שלוש שנים", היא מספרת, "התאהבתי בה עד עומקי נשמתני. עבי דתי או בתחום השיוק אבל היא נשא' רה לי בוירוק, אף על פי שלא זכרתי אך קוראים לה. אחרי תחקיר שתתחיל מחיפוש בנוגל פשוט יציתי קשר עם הבעלים והתחלתי לפעול לטובת קבלת זיכיון לפתוח תנות בתל אביב. לפני שנה ססתי לברצלונה לתתום על חוזה, קנתי את החויון, ומשמ התי' חיל מסע לר שטט. הכשרתי עבודות באמצעות מומחים שגתינו מברצלונה לשלושה חודשים ולמדו את אמנות הכנת הסוכריות. קנתי ציוד וחופשתי גנות במשך תקופה ארוכה. השבוע היא